

Hodnocení diplomové práce

Autor: Markéta Vybíralová

Název: Prvek rodinnosti v salesiánské pedagogice

Diplomová práce je zaměřena na prvek rodinnosti v salesiánské pedagogice. Téma považuji za aktuální právě v dnešní společnosti, kdy se rozměr rodinnosti vytrácí.

V úvodu autorka píše, že svojí reflexí chce přispět „něčím novým“ do výchovné praxe, ale v práci chybí základní prvky, které don Bosko uplatňoval, jako např. škola a farnost, chybí také hlubší zmínka o přátelských vztazích, které don Bosco všude kam přišel, vytvářel. Autorka se nezmiňuje ani o duchovní dimenzi, která byla pro don Bosca základem pro jeho pedagogické úsilí a ochotu obětovat jim vše.

Práce je rozdělena do tří kapitol, kde v první části nacházíme především rysy rodinnosti. Rysy, o kterých studentka píše, jsou důležité, ale dle mého názoru vypsané velmi obecně a málo propracovaně. V této části se také zmiňuje o rodinných rolích rodičů dítěte, které jsou opět zmíněny jen velmi povrchně a nejasně.

V druhé kapitole se autorka snaží zaměřit na dopis don Boska z roku 1884. Zde nacházím jisté nesrovnalosti např. v nadpise - *Oceňuje se nedbalost a ... (str.34)* nebo *Výňatek z Realitou (str.35)*. Opět vyjmenovává charakteristiky rodinnosti, které jsou již zmíněny v první části. Tento dopis „skvost“ pro salesiánskou rodinu by se měl lépe vysvětlit z hlediska historického pedagogického a duchovního. Škoda, že se autorka nezaměřila více na rodinnou atmosféru prožívanou na Valldoccu, to znamená v počátcích vzniku oratoře, která měla svoje důležité rodinné specifika. Dopis je už odrazem doby, kdy se rodinnost na salesiánských místech postrádá, proto don Bosco velmi trpí a sepisuje i tyto řádky. Vnímám celou kapitolu neuspořádaně a zjišťuji i určité nepochopení a nesprávnou interpretaci obsahu dopisu. Např. *don Bosco nemyslel na chvíle vyučování, ani na chvíle v jídelně či na liturgické slavení... (str.36)*. Naopak si myslím, že i tyto chvíle mu byly prostředkem, které velmi dobře využíval.

Oceňuji především citace v odstavci *Zanedbala se asistence (str.33)*, kde autorka ukazuje na chyby ve výchovné aktivní přítomnosti, to znamená, že dobře posuzuje význam ředitele jako nositele hodnot. Když toto chybí, působí to destruktivně i na celé okolí.

V třetí části nacházím zajímavé postřehy co se týká pedagogického působení na hřišti nebo na jiném otevřeném prostředí, nicméně jak autorka píše (str.55), takováto výchova potřebuje pedagogickou intuici. Proto by bylo dobré připomenout, a to v práci chybí, že tato intuice don Bosca je provázána s duchovní dimenzí pramenící z kontemplace Božího Slova. Proto chlapce často dokázal obohatit pouhým slovem, někdy jen svou aktivní, živou přítomností, protože jeho bytí bylo zakotvené v Boží lásce.

Myslím, že psát a popisovat práci světce – kněze a vychovatele není možné bez duchovní dimenze, jelikož ta byla v životě don Bosca nesmírně důležitá.

V celé práci nacházím mnoho gramatických chyb a někdy zarazí i vyjadřovací forma. Oceňuji odvahu autorky pustit se do tématu tak obsáhlého a téměř neprobádaného. Předloženou práci doporučuji k obhajobě.

Praha 27.1.2006

Markéta Hanáková
Dr.Markéta Hanáková